

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-151/23-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Mire Kovačić, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Radmile Bolanča Vuković, članica vijeća, te sudske savjetnice Jelene Maltar Benjak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Lonja Strug d.d., Kutina, Vinkovačka ulica br. 4, kojeg zastupa opunomoćenik Marko Hreljac, odvjetnik u Varaždinu, Ankice Opolski 2, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske vode, pravne osobe za upravljanje vodama, Zagreb, Ulica grada Vukovara 220, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 8. studenoga 2023.

presudio je

- I. Poništava se točka 2. izreke rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, KLASA: UP/II-034-02/23-01/364, URBROJ: 354-02/13-23-5 od 8. kolovoza 2023. u dijelu koji glasi: "dok se zahtjev žalitelja za naknadom troškova žalbenog postupka u preostalom dijelu odbija kao neosnovan."
- II. Nalaže se naručitelju Hrvatske vode, Zagreb da u roku od 8 dana od dana dostave ove presude naknadi tužitelju daljnji trošak žalbenog postupka u iznosu od 1.555,97 eura¹ (jednutisućupetstotinapedesetpet eura i devedesetsedam centi) / 11.723,46 kn (jedanaesttisućasedamstotinadvadesetri kune i četrdesetšest lipa).
- III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška u iznosu od 13.692,37 eura (trinaesttisućaašestodevedesetdva eura i tridesetsedam centi / 103.165,16 kn (jednastotinatritisućestošesdesetpet kuna i šestnaest lipa).

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika, KLASA: UP/II-034-02/23-01/364, URBROJ: 354-02/13-23-5 od 8. kolovoza 2023., točkom 1. izreke poništena je odluka o odabiru, KLASA: 325-01/22-10/0000007, URBROJ: 374-1-4-23-14 od 11. srpnja 2023., donesena u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S 0F2-0002171, predmet nabave: usluga održavanja detaljnih melioracijskih građevina za odvodnju i navodnjavanje na branjenom području br. 6 područje maloga sliva Ilova-Pakra, za razdoblje od četiri godine, naručitelja Hrvatske vode, Zagreb. Točkom 2. izreke

---

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

naloženo je naručitelju Hrvatske vode, Zagreb, da nadoknadi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 1.555,97 eura / 11.723,46 kuna, dok je tužiteljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u preostalom dijelu odbijen kao neosnovan.

2. Tužbom tužitelj osporava točku 2. izreke rješenja tuženika u dijelu kojim je odbijen njegov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka. U tužbi u bitnom ističe da troškove žalbenog postupka čini naknada za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.956,40 eura te odvjetnički troškovi sastava žalbe u iznosu od 13.847,91 eura, koji su obračunati sukladno Tbr. 22, Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika („Narodne novine“, 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22.) s obzirom na vrijednost predmeta spora koju čini procijenjena vrijednost nabave od 591.280,11 eura. Navodi da mu u žalbenom postupku nije u cijelosti priznat trošak, ni iznos koji je uplatio na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, ni odvjetnički trošak. Smatra da je uspio sa svojom žalbom (jer je poništena odluka o odabiru), slijedom čega naručitelj, kao donositelj odluke koja je poništena, odnosno stranka za koju je žalbeni postupak nepovoljno okončan, treba snositi sve troškove koje je u žalbenom postupku imao kao podnositelj žalbe. Stoga predlaže ovom Sudu da usvoji tužbeni zahtjev i naloži naručitelju da u roku od osam dana nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 16.804,31 eura.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava navode tužbe, smatrajući da je osporavana odluka zakonita. Navodi da je tužitelj žalbom zahtijevao da se poništi odluka o odabiru te naloži naručitelju da donese novu odluku o odabiru ekonomski najpovoljnije ponude. Budući da je poništio odluku o odabiru i vratio predmet naručitelju na ponovno postupanje (dakle, nije naložio naručitelju donošenje nove odluke o odabiru ekonomski najpovoljnije ponude), tuženik smatra da je žalba tužitelja djelomično osnovana. Ističe da on ne može naložiti naručitelju donošenje nove odluke o odabiru jer će odluka koju će naručitelj donijeti ovisiti o rezultatima ponovljenog pregleda i ocjene ponuda, što znači da naručitelj može donijeti i odluku o poništenju, ako u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda utvrdi da ni jedna od pristiglih ponuda nije valjana. Da je u slučaju kao što je konkretni riječ o žalbi koja je djelomično osnovana stav je tuženika koji je potvrđen presudom ovoga Suda, poslovni broj: UsII-545/19 od 27. studenog 2019. S tim u vezi ističe da je zakonitost odluka o naknadi troškova žalbenog postupka razmjerno uspjehu u žalbenom postupku potvrdio Sud brojnim presudama koje su donesene u primjeni Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 90/11., 83/11., 143/13. i 13/14.), a koja stajališta su u cijelosti primjenjiva i u ovom upravnom sporu, jer se Zakon o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16. i 114/22.- ZJN 2016.) u odnosu na Zakon o javnoj nabavi iz 2011., u dijelu koji se odnosi na naknadu troškova žalbenog postupka u slučaju djelomičnog usvajanja žalbe, nije mijenjao. Zaključuje da tužitelj neutemeljeno smatra da je uspio sa žalbom zbog poništavanja odluke o odabiru, zanemarujući drugi dio svog žalbenog zahtjeva koji nije usvojen, čime, pokušava Sud dovesti u zabludu. Nadalje ističe da je tužitelju odvjetnički trošak dodijeljen u skladu s Tbr. 20.1., Tbr. 22. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, koje odredbe propisuju naknadu troška u neprocjenjivim upravnim postupcima, kao što je ovaj žalbeni postupak. Dakle, odluka o visini odvjetničkog troška temelji se na članku 3. stavku 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, 41/21.) o čijoj je ustavnosti Ustavni sud Republike Hrvatske odlučio odlukom, broj U-I-5254/2014 i dr. od 5. srpnja 2016. Navodi da je u vezi s pitanjem opravdanog iznosa odvjetničkog troška ovaj Sud

odlučivao u predmetima, poslovni broj: UsII-103/19, poslovni broj: UsII-142/19 i poslovni broj: UsII-582/19 u kojima je tuženikova primjena prava na istovjetno činjenično stanje ocijenjena zakonitom. Stoga, sukladno navedenim tarifnim brojevima, tužitelju bi, da je žalba bila osnovana, kao opravdan odvjetnički trošak bio priznat iznos od 155,54 eura. No, kako je žalba ocijenjena djelomično osnovanom, tužitelju je, sukladno članku 431. stavku 5. ZJN-a 2016., na ime odvjetničkog troška priznat iznos od 77,77 eura, razmjerno uspjehu u žalbenom postupku. Budući da je tužitelj u predmetnom žalbenom postupku djelomično uspio, to mu je dodijeljen trošak razmjerno usvajanju žalbe i uzimajući u obzir da u žalbenim postupcima vrijednost predmeta nije procjenjiva. Dosuđeni iznos uključuje trošak naknade za pokretanje žalbenog postupka od 1.478,20 eura, te odvjetnički trošak za sastavljanje žalbe od 77,77 eura. Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba Hrvatske vode, Zagreb u odgovoru na tužbu ističe da tužitelj nije uspio u cijelosti sa žalbom, slijedom čega mu ne pripada pravo na naknadu troškova u punom iznosu. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

5. Zainteresirana osoba Vodoprivreda Daruvar d.d., iako pozvana, nije dostavila odgovor na tužbu

6. U skladu s člankom 6. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 29/17. i 110/21.- ZUS), odgovori na tužbu tuženika i zainteresirane osobe Hrvatske vode dostavljeni su tužitelju.

7. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

8. Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja tuženika u granicama zahtjeva iz tužbe (točka 2. izreke rješenja u dijelu kojim je odbijen zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka), ovaj Sud nalazi da je odbijanjem tužiteljeva zahtjeva za naknadu troškova žalbenog postupka u punom iznosu plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka i punom iznosu naknade za sastav žalbe u neprocjenjivim predmetima, po odvjetniku, povrijeđen zakon.

9. Naime, iz spisa proizlazi da je naručitelj - Hrvatske vode, Zagreb, 20. siječnja 2023. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske objavio poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S 0F2-0002171, predmet nabave: usluga održavanja detaljnih melioracijskih građevina za odvodnju i navodnjavanje na branjenom području br. 6 područje maloga sliva Ilova-Pakra, za razdoblje od četiri godine.

10. U predmetnom postupku javne nabave pristigle su dvije ponude: tužiteljeva ponuda i ponuda ponuditelja Vodoprivreda Daruvar d.d., od kojih je ponuda ponuditelja Vodoprivreda Daruvar d.d. ocijenjena valjanom te je odlukom o odabiru od 11. srpnja 2023. navedena ponuda odabrana kao ekonomski najpovoljnija.

11. Protiv odluke o odabiru tužitelj je podnio žalbu tuženiku. U žalbi je, u bitnom, tvrdio da isključenje njegove ponude nije zakonito jer u konkretnom slučaju ne postoji osnova za isključenje te da naručitelj nije, u skladu s člankom 254. stavkom 1. točkom 2. ZJN-a 2016., u vezi s točkom 19.1. dokumentacije o nabavi (u daljnjem tekstu: DON), dokazao navodno kršenje primjenjivih obveza radnog prava u pogledu tužiteljeve neisplate plaća njegovim zaposlenicima za veljaču 2023. Drugi žalbeni prigovor odnosio se na prekoračenje roka propisanog točkom 43. DON-a za donošenje odluke o odabiru. Žalbenim je zahtjevom tužitelj tražio da tuženik poništi odluku o odabiru i naloži naručitelju donošenje nove odluke o izboru ekonomski najpovoljnije ponude.

12. Tuženik je poništio pobijanu odluku o odabiru zaključivši da je prije odluke o isključenju tužitelja iz postupka javne nabave naručitelj morao omogućiti tužitelju dostavljanje dokaza o poduzetim mjerama samokorigiranja (članak 255. ZJN-a 2016.), a što je naručitelj propustio učiniti. U tom smislu tuženik u osporavanom rješenju ističe da konačnu ocjenu o tome postoji li na strani tužitelja osnova za isključenje iz točke 19.1. DON-a i članka 254. stavka 1. točke 1. ZJN-a 2016. naručitelj može donijeti tek nakon što tužitelju pruži mogućnost primjene mjere samokorigiranja. S obzirom na navedeno, tuženik je, pozvavši se na članak 425. stavak 1. točku 4. ZJN-a 2016., poništio osporenu odluku o odabiru, navodeći (u obrazloženju rješenja) da se predmet vraća naručitelju na ponovni postupak.

13. Što se tiče troškova žalbenog postupka, tuženik polazi od činjenice da je u povodu tužiteljeve žalbe (samo) poništio odluku o odabiru i predmet vratio naručitelju na ponovni postupak, a nije naložio naručitelju donošenje nove odluke o izboru ekonomski najpovoljnije ponude odnosno odluke o odabiru, kao što je žalbom tražio tužitelj. Stoga je ocijenio da je tužiteljeva žalba djelomično osnovana i u skladu s tom ocjenom naložio naručitelju da nadoknadi tužitelju samo dio troškova žalbenog postupka.

14. Ovaj Sud ne prihvaća zaključak tuženika da je tužiteljeva žalba djelomično osnovana, odnosno da je u konkretnom slučaju riječ o djelomičnom usvajanju žalbe, već smatra da je žalba usvojena u cijelosti odnosno da je tužitelj uspio sa žalbom u cijelosti, slijedom čega mu pripada i pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u cijelosti.

15. Člankom 399. stavkom 3. ZJN-a 2016. propisano je da se u žalbenom postupku odlučuje o zakonitosti postupaka, radnji, propuštanja radnji i odluka donesenih u postupcima javne nabave te o zakonitosti ugovora o javnoj nabavi i okvirnih sporazuma sklopljenih bez provedbe postupaka javne nabave.

16. Prema članku 404. stavku 1. ZJN-a 2016. u žalbenom postupku Državna komisija postupa u granicama žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti pazi na postupovne pretpostavke i osobito bitne povrede iz stavka 2. toga članka.

17. Članak 425. ZJN-a 2016. u stavku 1., među ostalim, propisuje da Državna komisija u žalbenom postupku može odbaciti žalbu zbog nenadležnosti, nedopuštenosti, neurednosti, nepravodobnosti, nedostatka pravnog interesa i zbog toga što je izjavljena od neovlaštene osobe, odbiti žalbu, usvojiti žalbu te u tom slučaju poništiti odluku, postupak ili radnju u dijelu u kojem su zahvaćeni nezakonitošću, uključujući diskriminirajuće tehničke, financijske i druge odredbe iz poziva na nadmetanje, dokumentacije o nabavi ili ostale dokumentacije u vezi s postupkom javne nabave.

18. U konkretnom je slučaju tužitelj podnio žalbu nezadovoljan odlukom o odabiru (kojom je odabran drugi ponuditelj), a koja odluka je, između ostalog, isključila tužitelja iz postupka javne nabave zbog tužiteljeva navodnog kršenja primjenjivih obveza radnog prava (neisplata plaća zaposlenicima tužitelja za veljaču 2023.). Iz navedenoga se može zaključiti da je tužiteljev cilj u predmetnom žalbenom postupku bio ishoditi stavljanje izvan snage, za njega nepovoljne, odluke o odabiru te nakon pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja u vezi s navodnim kršenjem primjenjivih obveza radnog prava, vratiti postupak u stadij u kojem bi bila donesena, za njega povoljna, odluka o odabiru.

19. Tuženik je (izrekom osporavanog rješenja) poništio osporenu odluku o odabiru, dok je iz obrazloženja rješenja, u kojemu su navedeni razlozi iz kojih proizlazi

osnovanost tužiteljeve žalbe, razvidno da se predmet vraća naručitelju radi ponovnog, pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, nakon čega će uslijediti donošenje nove odluke (koja će ovisiti o utvrđenim odlučnim činjenicama). Iz navedenoga Sud zaključuje da je u okviru zakonskih granica koje se odnose na predmet žalbenog postupka, ali i ovlasti tuženika u žalbenom postupku, u predmetnom žalbenom postupku tužitelj ostvario cilj koji je žalbom želio postići – stavljanje izvan snage odluke o odabiru kojom je bio nezadovoljan i njegovo vraćanje u poziciju ponuditelja čija će ponuda ponovno biti razmatrana s mogućnošću da, ovisno o rezultatu ponovnog pregleda i ocjene ponuda, bude odabrana.

20. Valja dodati da je prema članku 311. ZJN-a 2016. javni naručitelj obvezan završiti postupak javne nabave, a postupak javne nabave završava izvršnošću odluke o odabiru ili poništenju. Prema tome žalbeni prijedlog tužitelja da se naloži donošenje nove odluke o odabiru ni na koji način ne utječe na činjenicu da je javni naručitelj dužan, nakon poništenja odluke o odabiru, na neki od propisanih načina okončati postupak predmetne javne nabave. O prijedlogu za donošenje nove odluke o odabiru tuženik nije mogao odlučivati.

21. Slijedom navedenoga, a imajući na umu ovlasti tuženika u žalbenom postupku, među kojima su i odbijanje i odbacivanje žalbe (u cijelosti ili djelomično), koje tuženik nije iskoristio, već je (samo) poništio odluku o odabiru, Sud smatra da okolnosti konkretnog slučaja opravdavaju zaključak da je tužitelj uspio u žalbenom postupku u cijelosti, a ne djelomično.

22. Člankom 431. stavkom 3. ZJN-a 2016. propisano je da stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Stavak 5. članka 431. ZJN-a 2016. propisuje da u slučaju djelomičnog usvajanja žalbe, Državna komisija može odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove, da se troškovi žalbenog postupka podijele na jednake dijelove ili da se podijele razmjerno usvajanju žalbe. Stavak 6. članka 431. ZJN-a 2016. propisuje da će u slučaju usvajanja žalbe, Državna komisija svojom odlukom naložiti naručitelju plaćanje troškova žalbenog postupka žalitelju u roku od osam dana od dana primitka odluke Državne komisije.

23. S obzirom na ocjenu ovoga Suda da je tužitelj uspio u žalbenom postupku u cijelosti te da je naručitelj stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan, valja zaključiti da tužitelju, u smislu članka 431. stavka 3. ZJN-a 2016., pripada pravo na naknadu (opravdanih) troškova žalbenog postupka u cijelosti.

24. Što se tiče visine troškova, valja imati na umu članak 3. stavak 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave prema kojemu Državna komisija odlučuje o naknadi troškova žalbenog postupka i drugim zahtjevima koje su ovlaštene postaviti stranke u žalbenim postupcima. U tim postupcima vrijednost predmeta nije procjenjiva.

25. U (opravdane) troškove žalbenog postupka ulazi (plaćeni) iznos od 2.956,40 eura na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka i iznos od 155,54 eura na ime troška sastava žalbe po opunomoćeniku (Tbr. 20. točka 1., Tbr. 22. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika). Dakle, tužitelju pripada naknada troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 3.111,94 eura.

26. Budući da je osporenim rješenjem tuženika naručitelju naloženo platiti tužitelju iznos od 1.555,97 eura (nepobijani dio rješenja), to je točku 2. izreke rješenja tuženika valjalo poništiti samo u dijelu u kojem je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu preko dosuđenog i dosuditi tužitelju daljnji iznos

od 1.555,97 eura, koji iznos, zajedno s istim iznosom koji je tužitelju dosudio tuženik, predstavlja ukupni iznos opravdanih troškova tužitelja u predmetnom žalbenom postupku (točke I. i II. izreke presude), dok je za iznos od 13.692,37 eura zahtjev tužitelja neosnovan te ga je trebalo odbiti (točka III. izreke presude).

27. Stoga je, na temelju članka 58. stavka 1. ZUS-a, u vezi s člankom 434. stavkom 4. ZJN-a 2016, odlučeno kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 8. studenoga 2023.

Predsjednica vijeća:
Mira Kovačić

Broj zapisa: **9-3085d-fc11a**

Kontrolni broj: **0b8be-c99f2-aa245**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mira Kovačić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.